

negte, jeg er noget nysgjerrig efter at faae be-
svaret, og jeg tror, at man vil erkjende, at det er
en tilgivelig Nysgjerrighed. Det staar nemlig for
mig, som om Finantslovsforslaget allerede een Gang
i denne Samling har været ansat til Forhand-
ling i denne Sal og da er blevet negtet Over-
gang til 2den Behandling. Jeg kan ikke tro, at
min Sukommelse i saa Henseende skulde have
svigtet mig; men jeg kan ikke negte, at jeg fristes
til at tro, at det er Noget, jeg maatte have drømt;
thi idag er der Ingen, der vil tage Ordet for at
forklare os, hvad Hensigten nu er overfor denne
Lov, om den atter skal negtes Overgang til 2den
Behandling eller ikke. Det er dog Noget, som
det kunde være interessant at faae at vide. (Af-
brydelse.) Man faar det ganske vist at vide ved
Afstemningen; men det turde maasse være lidt
sent. Førrige Gang hørte vi det jo i meget stor-
artede Foredrag udviklet, hvorledes dette, som det
erkjendtes, i høi Grad overordentlige Skridt var
nødvendiggjort ved Forholdene, var nødvendiggjort
efter Nøgles Fremstilling ved den Maade, hvorpaa
Regjeringen stillede sig ligeoverfor Folkethinget,
efter Andres Mening derved, at man gjennem
dette Skridt maatte søge at fremtvinge en Ord-
ning af vore Samfundsforhold, som man paastod
skulde være stemmende med Noget, man kaldte
Grundlovens Aand. Dette hørte vi udviklet; men
nu idag synes det aldeles ikke, at Nogen vil
tage Ordet for at sige os, om disse Forhold ere
hævede, eller om de bestaa endnu. Nu kan jo
denne Læshed forklares paa to Maader; den ene
er den, at man betragter det fra de Herrer's Side,
der forrige Gang stemte imod Finantslovens Over-
gang, som en ren Selvfølge, at de atter denne
Gang ville stemme imod den, da den jo foreligger
aldeles uforandret; men det kunde jo ogsaa for-
staas paa en anden Maade, nemlig saaledes, at
man ikke vil stemme imod den. Hvilken af Delene
der nu er Tilfældet, er Noget, som det forekommer
mig, at det ikke er uinteressant at erfare; det er
dog en ikke aldeles uinteressant Ting. Den første
Opfattelse antager jeg nu neppe kan være den
rette, og det af den Grund, at de Herrer jo for-
rige Gang erklærede, at Loyalitet hød, at man,
inden man skred til et saadant Skridt, i Forveien
gjorde opmærksom paa, at man vilde gjøre
det. Ja, de Herrer fandt det endogsaa nød-
vendigt, inden Finantsloven kom for, at ved-
tage en Udtalelse om, at de vilde stemme
imod den; derfor antager jeg, at dette ikke er
ment, altsaa maa det Andet være ment. Nu kan
jeg ikke negte, at det glæder mig, at det forholder
sig saaledes; thi dette kan jo dog ikke være begrun-
det i Andet end enten deri, at de Forhold og
Omstændigheder, som forrige Gang forekom ærede
Herrer at nødvendiggjøre et saadant Skridt, ikke
længere ere tilstede, eller deri, at ærede Herrer have
erkjendt, at disse Forhold overhovedet ikke have
været tilstede, at det berøede paa en Feitagelse, at

de troede, at de nogeninde havde været tilstede.
Kun eet af disse to Alternativer forekommer mig
at være muligt. Jeg kan som sagt ikke Andet end
glæde mig over, hvis det er Mening, at man ikke
vil gjentage Experimentet, men lade Finantsloven
faae den nydeligste Behandling af Verden. Men
jeg har dog villet udtale disse Ord, for at vi dog
kunne faae at vide, forinden vi skride til Afstemning,
hvad der er Hensigten ligeoverfor dette ikke aldeles
uvigtige Lovforslag.

Frederiksen: Jeg ventede med at begjære
Ordet, idet jeg havde haabet, at et eller andet æret
Medlem vilde have svaret den ærede sidste Taler;
maasse Svaret kan komme endnu. Jeg ønskede
kun med to Ord at sige, at det ærede Medlem,
som talte om Indkomstskat og adskillige andre Sa-
ger, ikke maa tro, at vi Andre, fordi vi ikke finde
Anledning til at optage denne Debat, som vi mange
Gange have ført, med ham, i mindste Maade ere
enige i de Betragtninger, han gjorde gjaldende.
Af mange Grunde finder jeg det lidt nyttigt eller
ønskeligt at fremdrage mange enkelte Punkter, som
jeg ellers vilde have imødegaaet; det ærede Medlem
ytrede blandt Andet i Forbigaaende, at en For-
muesskat vilde nedsette Hartkornets Verdi med den
Kapital, som svarer til Skatten, men dette er en
fuldstændig Misforstaaelse (Ankjer: Saa!). Ja,
en fuldstændig Misforstaaelse. En Formuesskat,
som omfatter alle Formueobjekter, vil ikke forringe
Hartkornets Verdi. Hvorfor skulde Folk være
mere tilhjelpe til at sætte deres Penge i Forret-
ninger og Lignende end i Eiendomme, naar de dog
paa andre Steder fandt den samme Skat? En-
hver Betragtning af de Momenter, som have Ind-
flydelse paa Eiendommens Pris, viser, at det
ærede Medlem ikke har Ret. Jeg gjentager imid-
lertid, at, hvor fristende det end altid er for mig
at komme ind paa Emner af den Natur og særlig
dette Emne, skal jeg dog ikke indlade mig videre
herpaa. Jeg ønsker kun at stille en Forepørgsel
til den ærede Finantsminister om, hvorledes det
forholder sig med Udmyntningen. Det er et vig-
tigt og interessant Spørgsmaal for mange Menne-
sker, og hvis man kan tro, hvad man hører og
læser, er man kommen meget vidt. Det interesserer
os at vide, hvor vidt man er kommen, hvor snart
vi kunne vente at faae de nye Mynter; hver Dag
der gaar, koster med den Kursforskjæl, der for Die-
blikket er mellem de danske og svenske Mynter,
mange Menneker Penge, og naar den ærede Fi-
nantsminister vil tilintetgjøre denne Kursforskjæl,
vil han gjøre mange Menneker en stor Tjeneste.
Mit Spørgsmaal til den ærede Minister er da
dette, hvorledes det forholder sig med Myntningen,
hvor vidt man er kommen, om den ærede Minister
har nogen Mening om, hvor snart man er istand
til at faae de nye Mynter i Cirkulation.

J. Nee: Naar jeg har tilladt mig at begjære